

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

41. Quod Plegilus pr[e]sbyter inter Missarum solemniam videt Christ[um] in
forma pueri in Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Igitur ingressi Saxoniam, præ nimia sibi
 uiuante turba, vix gradum mouere poterat
 totis tamen nisibus iter accelerantes, tandem
 die tertio, id est .v. Kalēdarium Iunij, quo
 sacra Pentecostes solemnitas agebatur, ad
 sideratam diu Paderbornēsem Ecclesiam p
 uenerunt. A qua cū adhuc tribus distan
 milibus, iuxta fluuium quēdam Hedra
 carum, ob immensam multitudinem, que
 que ad memoratum locum sequi nō possent
 in medio campo Missarum celebrare solē
 nia, quæ antequam finirentur, in eodem
 quinque pariter homines à variis debili
 bus liberati, causam immensæ admirati
 & lætitiæ tantam Dei virtutem videnti p
 lo præbuere.

*Pascasius Corbiensis lib. de corpore & sanguine
 mini in Eucharistia capite quadragesimo, &
 quentibus. Plegilus presbyter inter Missarum
 lemnia, videt Christum in forma pueri in E
 stia.*

Nemo qui sanctorum vitas & exem
 gerit, potest ignorare, quod sæpe
 mystica corporis & sanguinis sacramenta
 propter dubios, aut certe propter ardenti
 mantes CHRISTVM visibili specie
 gni forma, aut in carnis & sanguinis co
 monstrata sint, quateus de se Christus

RAR.

LIBER I.

81

menter adhuc non credentibus fidem faceret:
 ita ut dum oblata frangitur vel offertur ho-
 stia, videretur agnus in manibus, & cruor in
 calice, quasi ex immolatione profluere, ut
 quod latebat in mysterio, patefceret adhuc du-
 bitantibus in miraculo. Fecit enim hoc pietas
 diuina quibusdam iam credentibus, & tamen
 adhuc dubitantibus, ut & ipsi quoque fiduci-
 am de veritate perciperent, & alij de miraculo
 ad fidem soli darentur, & de CHRISTI gra-
 tia eandem fidem vbiuis participarent. Sed
 quia duri corde sumus, voluit diuina mansue-
 tudo in quibusdā omnibus satisfacere, ut vlti-
 rius de his iā nemo dubitet. Quod autē dixi sæ-
 pè quibusque ardentius Christum amantibus
 hæc præmonstrata fuisse, vnum è pluribus pan-
 dam. Nam quidam presbyter fuit religiosus
 valdè Plegilus nomine, frequenter Missarum
 solemnia celebrans ad corpus sancti Nini Epi-
 scopi & Confessoris, qui cum digno modera-
 mine sanctam Christo propitio duceret vi-
 tam, cœpit omnipotentem Deum pijs pulsare
 precibus, ut sibi monstraret naturam corporis
 Christi atque sanguinis. Itaque non ex infide-
 litate, ut assolet, sed ex pietate mentis ista peti-
 uit: fuerat enim à puero diuinis legibus imbu-
 tus, & propter amorem superni regis olim pa-
 triæ fines, & dulcia liquerat arua, ut Christi
 mysteria exsul sedulo disceret. Idcirco eius a-
 more magis succensus, quotidie preciosa mu-
 neta

D 5 neta

nera offerens, poscebat sibi præmonstrari
 foret species latitans sub forma panis &
Non quia de corpore Christi dubius esset,
 quia vel sic Christum cernere vellet, quem
 mo mortalium iam super astra leuatum in
 ris conspiciere potest. Venerat ergo dies, &
 celebrans p̄d̄ solemnia Missarum more so
 procubuit genibus. Te deprecor, inquit,
 nipotens, pande mihi exiguo in hoc myste
 naturam corporis Christi, vt mihi liceat
 prospicere corporeo visu, & formam pa
 quem olim sinus matris tulit vagiens
 nunc manibus contrectare. Qui dum talia
 caretur, Angelus de cælo veniens aff
 Surge, inquit, properè, & si Christum vi
 placet, adest præsens corporeo vestitus
 ctu, quem sacra puerpera gessit. Tum
 nerabilis presbyter pauidus, ab imò vultu
 erigens, vidit super aram patris filium pa
 quem Simeon infantē portare suis vlnis
 meruerat. Cui angelus inquit, Quia Christi
 videre placuit, quem prius sub specie panis
 bis mysticis sacrare solebas, nunc oculis in
 cie & manibus attrecta. Tum sacerdos ca
 munere fretus, quod dictu mirū est, vlnis
 mentibus puerum accepit, & pectus pro
 Christi pectori iunxit. Deinde profusus in
 plexum dat oscula Deo, & suis labijs pi
 pia labia Christi. Quibus ita exactis præ
 filij Dei membra restituit in verticem alte
 & r

& repleuit caelesti pabulo Christi mensana. Tunc rursus homo prostratus, deprecatus est Deum, vt dignaretur ipse iterum verti in pristinam speciem. Qui expleta oratione surgens à terra, inuenit corpus Christi in formam remeasse priorē, vti deprecatus fuerat. Et, ô mira omnipotentis dispensatio, qui ob vnius desiderium ita se præbere dignatus est visibilem, non in figura agni, vt alijs quibusdam sub hoc mysterio, sed in forma pueri, quatenus vt veritas patesceret in ostenso, & sacerdotis desiderium impleretur ex miraculo, nostraq; fides firmaretur ex relatu. Veruntamen non prius idem communicasse pueri corpus & sanguinem legimus, quàm rediret in prioris formæ speciem, ne absurdum videretur, quod præsumpserat, & fides vberius requiratur interius in eodem, quod exterius visu conspexerat.

Ex lib. 2. cap. 3. vitæ S. Bernardi per Abbatem Guilelmum conscriptæ. Mulier damoniaca liberatur per D. Bernardum, qui sacram patenā, cui corpus Dominicum imposuerat, obsessæ capiti superimponens per terribilem creatoris præsentiam demonem migrare compellit.

CAP. XLII.

INter eos, qui vexabantur mulier grandæua, ciuis Mediolanensis, & honorata quondam matrona vsque ad Ecclesiam B. Ambrosij post beatum virū à multis tracta est. In cuius pectore pluribus annis diabolus federat, &